

WATT'S NEW? FISCHER-Z

John Watts is een psycholoog en ik heb, sinds de PMS-onderzoeken op de middelbare school een gezond skepticisme aangekweekt ten opzichte van psychologen. John Watts is echter ook muzikant en ik heb, sinds de music-ins op de middelbare school, een gezond respect voor muzikanten. Ten aanzien van Watts dreigt dat laatste echter de bovenhand te halen want sinds de release van de eerste Fischer-Z (spreek uit Fischer-Zét, ik heb het 'm zelf gevraagd!) elpee mag ik mij rekenen tot de kleine schare fans die Watts altijd gevolgd hebben en „So Long“, „Marlies“, „The Worker“ evenals zijn solo-projecten tot bescheiden hoogtepunten in de pophistorie rekenen. Ik was dan ook aangenaam verrast met „Reveal“, de elpee waarmee Watts Fischer-Z na zes jaar opnieuw opstartte. „Reveal“ bevat opnieuw enkele volwassen popsongs („Big Drum“, „The Perfect Day“, „Realistic Man“) die in menig opzicht verwijzen naar de oude Fischer-Z, maar toch voldoende nieuwe elementen bevatten om van een hernieuwde (derde) start te spreken. Wij zochten Watts op in Bochum waar hij in de blitzz discotheek Zeche voor pakweg 1.500 uitflippende Duitsers een prima concert gaf middels een uitbalancerende set nieuw en oud werk.

Backstage: Zes jaar geleden leek "Red Skies over Paradise" Fischer-Z eindelijk erkenning te bezorgen en prompt doek je de band op?

John Watts: De formule waarop de groep dreef was uitgemolken. Méér dan „Red Skies“ zat er niet in. We zouden een tweede Red Skies hebben kunnen maken, maar dat had geen enkele zin. Voor mij alleszins niet. Ik was erop uitgekeken en zocht naar verandering, wilde nieuwe richtingen uitproberen, een solo-plaat uitbrengen.

Backstage: Je eerste solo-album werd echter compleet negatief ontvangen. Men schoot je nog harder af dan met Fischer-Z ??? Was het een persoonlijke kwestie?

John Watts: Ik weet het niet. De Engelse pers heeft de elpee zelfs niet afgebroken, ze negeerden 'm volkomen, plakten er het label „totaal waardeloos“ op. In Europa waren de reacties iets genuanceerder, maar uiteindelijk liet me dat allemaal koud. Het belangrijkste aan een plaat is de vraag of je ze zelf goed vindt of niet. Kritieken zijn dan bijkomstig. Ik was erg tevreden, ik vond het een goed album met enkele toffe songs.

Backstage: Allemaal héél mooi, maar zo blijf je wel niet bezig?

John Watts: Inderdaad, het probleem van een artiest is dat hij mensen moet blijven vinden die willen investeren in zijn produkt. Na de jammerlijke verkoop van mijn solopelpee's dreigde ik dan ook uit de boot te vallen. Ik ben echter blijven werken. Samen met Ian heb ik twee jaar aan „Reveal“ geschreven en blijkbaar was het materiaal sterk genoeg want we zijn weer onder dak, en deze keer blijven we er. Ik ben er van overtuigd dat „Reveal“ wél genoeg zal verkopen.

Backstage: Waarom?

John Watts: Omdat deze groep de juiste magie bezit. Het is een goeie band met de juiste samenstelling en

de juiste sfeer. De plaat is ook toegankelijker dan vele platen die ik in het verleden gemaakt heb. Ik merk dat aan de reacties van zowel pers als publiek. Die sterken mij in die overtuiging.

Backstage: „Reveal“ lijkt een mix tussen Fischer-Z en je solo-projecten?

John Watts: Daar ben ik het niet mee eens. Kijk, ik ben enorm trots op de naam Fischer-Z en op de dingen die we in het verleden gedaan hebben. Maar als dit een plaat zou zijn die verder zou borduren op de vroegere Fischer-Z zou ze geen enkele relevantie hebben, want de tijden zijn veranderd. Ik wil echter dat Fischer-Z NU opnieuw een belangrijke groep wordt. In de stijl van de originele groep zou dat niet kunnen, want wij waren typisch voor onze tijd, de late '70's. De basis voor deze band stoelt op hetzelfde als die van de zéér vroege Fischer-Z; humor, sfeer en dynamiek, maar dan vertaald naar 1987. Wij waren een new-wave groep, hetgeen inhield dat wij tegen heilige huisjes durfden schop-

pen en muziek maakten die verder ging dan de kommersiële shit die op dat moment zo in was. New-wave was een stroming die zich alles permitteerde, die wars van bestaande stromingen muziek durfde brengen die kwalitatief en inhoudelijk stevig zat zonder toe te geven aan de geijkte structuren van rock & roll. Het genre is momenteel echter dood. Je hebt nog enkelingen die met hetzelfde ideaal en entoesiasme doorgaan op dat élan. U2 doet dat, Simple Minds doen dat, ook al zijn ze ze uitgegroeid tot mastodonten. Je voelt dat zij de oorspronkelijke ideeën nog steeds indachtig zijn, hetzelfde geldt voor de nieuwe Fischer-Z, ook al zijn we geëvolueerd. Goede muziek evolueert, goede bands ook, zie je.

Backstage: Maar ga je dat kader waarin jullie vroeger tot jullie recht kwamen niet missen? Je komt nu in een totaal versplinterde sien terecht.

John Watts: Maar het wordt er precies gemakkelijker op voor ons.

Tegenwoordig zit je inderdaad met een versplinterde sien die dan ook nog gespeend is van enige inhoud of ideologische basis. Hedendaagse pomuziek is „stijl“ zonder inhoud. Daarom zit je als groep met ideeën, een duidelijk profiel veel beter gebeitst dan in '81 toen je op dat gebied nog met een immense concurrentie zat. Volgens mij zitten een boel mensen te wachten op een groep als Fischer-Z omdat ze de bullshit die ze dagelijks moeten slikken beu zijn.

Backstage: En kiezen voor de psychologische aanpak van Fischer-Z. Al moet gezegd dat je een stuk minder hard van leer trekt dan vroeger. Is dat om kritieken op John Watts-depsycholoog te omzeilen?

John Watts: Nee, die elementen zitten er nog steeds in, maar ze zijn subtieler verpakt. Het is ondertussen meer dan tien jaar geleden dat ik gradueerde in de psychologie dus ik kan er hoe langer hoe meer afstand van nemen. De huidige songs zijn minder direkt, maar de inhoud blijft hetzelfde. Alleen ligt het er niet meer zo dik bovenop.

Backstage: Je hebt een behoorlijk diploma, maar maakt het niet ten gelde. Je blijft proberen om het te maken binnen de pop-biz. Is er ergens een breekpunt waarop je zegt: oké, nu is het gedaan?

John Watts: Als er zo een breekpunt zou zijn ligt dat al twee jaar achter mij toen ik mijn platencontract verloor en niet goed meer wist waarheen. Ik blijf echter overtuigd van het feit dat hetgeen ik doe goéd is en dat ik ééns voldoende platen zal verkopen om er behoorlijk van te leven én - wat belangrijker is - de mogelijkheid zal krijgen om zonder kopzorgen platen te blijven maken.

Backstage: Het opnieuw opstarten van Fischer-Z, in een andere bezetting zou kunnen uitgelegd worden als jouw erkenning dat je het als solo-artiest niet aankon. Heb je daar ooit over nagedacht?

John Watts: Ja, en twee jaar geleden zou het niet in mijn gedachten opgekomen zijn om de groep terug ten tonele te voeren. Ik wilde toen persé bewijzen dat ik het alleen ook aankon. Maar momenteel wéét ik dat ik goed zit, dat ik opnieuw een band heb die iets kan bereiken.

Backstage: Een band die eigenlijk opnieuw een backing-groep is voor diezelfde John Watts. Is dat geen verdoken solo-karrièrè?

John Watts: In het geheel niet! Verdomme, dat verweet men mij ook in de tijd dat Fischer-Z stopte, dat het enkel een vehikel geweest was voor John Watts. En eigenlijk was dat toen méér het geval dan nu. Toen schreef ik alle songs, arrangementen, teksten... Momenteel werk ik veel samen met Ian, is Fischer-Z méér groep dan ooit tevoren. Ik wéét nu wel dat je persoonlijkheden moet bijeen brengen om een goeie groep op te bouwen, dat je niéts hebt aan meelopers. Je moet in een groep met elkaar overweg kunnen, maar je moet ook iets bijdragen aan het geheel. Met deze line-up zit ik met enkele mensen die ik respecteer omwille van hun kwaliteiten én hun creatieve inbreng. Er is dus geen sprake van een nieuwe John Watts & band.